

EUROPAPARLAMENTET

2009 - 2014

Plenarhandling

15.9.2010

B7-0527/2010

FÖRSLAG TILL RESOLUTION

till följd av uttalandena av Europeiska rådet och kommissionen

i enlighet med artikel 110.2 i arbetsordningen

om brister i skyddet av de mänskliga rättigheterna och rättsskipningen i
Demokratiska republiken Kongo

**Charles Goerens, Renate Weber, Marietje Schaake, Leonidas Donskis,
Sonia Alfano**
för ALDE-gruppen

Europaparlamentets resolution om brister i skyddet av de mänskliga rättigheterna och rättsskipningen i Demokratiska republiken Kongo

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina tidigare resolutioner om Demokratiska republiken Kongo, särskilt den av den 18 december 2009, om sexuella övergrepp av väpnade grupper och fortsatta kränkningar av de mänskliga rättigheterna i landet,
- med beaktande av FN:s generalförsamlings konvention mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning av den 10 december 1984 och av FN:s generalförsamlings deklaration 3318 om skydd av kvinnor och barn i nödsituationer och vid väpnad konflikt av den 14 december 1974, i synnerhet punkt 4 som uppmanar till effektiva åtgärder mot förföljelse, tortyr, våld och förnedrande behandling av kvinnor och barn,
- med beaktande av FN:s säkerhetsråds resolution 1325 om skydd och respekt för kvinnors och barns sexuella och mänskliga rättigheter, i vilken det betonas att alla stater är skyldiga att få slut på straffriheten och att åtala de som är ansvariga för brott mot mänskligheten och krigsförbrytelser, bland annat sådana brott som avser sexuellt eller annat våld mot kvinnor och barn,
- med beaktande av lagen om sexuellt våld som antogs av parlamentet i Demokratiska republiken Kongo 2006 och som avsåg att påskynda åtalen i våldtäktsmålen och utdöma hårdare straff,
- med beaktande av det gemensamma uttalande av Rwanda och Demokratiska republiken Kongo som undertecknades i Nairobi den 10 december 2007 för en heltäckande lösning på närvaron i Kivu-provinserna av väpnade grupper, vilka är ansvariga för sexuellt våld och andra brott mot de mänskliga rättigheterna,
- med beaktande av uttalandet av den 27 augusti 2010 av Catherine Ashton, unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, och Andris Piebalgs, kommissionsledamot med ansvar för utvecklingsfrågor, i vilket de fördömde massvåldtäkterna i Demokratiska republiken Kongo,
- med beaktande av FN:s generalsekreterares rapport av den 23 augusti 2010 om de massvåldtäkter på civilpersoner som den senaste tiden begåtts av medlemmar i väpnade grupper i östra Demokratiska republiken Kongo,
- med beaktande av artikel 110.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. I slutet av juli 2010 angrep milismedlemmar under tre nätter 13 isolerade byar ungefär 20 kilometer från Goma, huvudstad i Nordkivu.
 - B. Enligt FN:s beräkningar begicks mer än 500 våldtäkter under denna tredagarsattack.

- C. Dessa massvåldtåkt inträffade bara cirka 15 kilometer från FN:s bas för fredsbevarande trupper i Nordkivu.
- D. I rapporter från människorättsaktivister beskrivs FDLR:s (Demokratiska styrkorna för Rwandas befrielse) och den rwandiska hutumilisens avsiktliga strategi, som inleddes i början av året, att öka det sexuella våldet och den omfattande nedbränningen av byar, hem, skolor och kyrkor.
- E. Våldtåktarna verkar användas för att förnedra kvinnorna inför deras familjer och andra byinnevånare för att sålunda förstöra dessa folkgruppers integritet, moral och sammanhållning.
- F. Man känner djup oro över de otillräckliga insatserna för att genomföra grundliga utredningar om sådana brott, avsaknaden av skyddsåtgärder för vittnen, offren och offrens familjer, bristen på information om fallen och bristen på lämplig sjukvård för offren.
- G. Genom våldtåkt avser milisen framför allt att terrorisera folkgrupperna för att få kontroll över Kivu-provinserna, som är den huvudsakliga inkörsporten till den främsta kassiteritgruvan.
- H. Det tog två veckor för FN:s fredsbevarande trupper att rapportera om dessa övergrepp, och den kongolesiska regeringen och dess väpnade styrkor vidtog inga åtgärder för att förhindra sådana kränkningar.
- I. Rwanda har en nyckelroll att spela när det gäller att finna en lösning på gränskonflikterna.
- J. Den förre kongolesiske ledaren Jean-Pierre Bemba Gombo står inför rätta vid Internationella brottmålsdomstolen (ICC) för krigsförbrytelser, bland annat våldtåkt.
1. Europaparlamentet fördömer med eftertryck användningen av våldtåkt som krigsvapen och påminner om att Internationella brottmålsdomstolen har domsrätt över sådana handlingar, vilket även Demokratiska republiken Kongo har.
 2. Europaparlamentet begär i synnerhet att förövarna av sexuellt våld mot kvinnor ska rapporteras, identifieras, åtalas och straffas i enlighet med nationell och internationell straffrätt.
 3. Europaparlamentet begär att Demokratiska republiken Kongos regering, i samarbete med det internationella samfundet, fortsätter sina ansträngningar att bekämpa straffrihet och skyndsamt utreder de senaste angreppen samt tillser att förövarna dras inför rätta.
 4. Europaparlamentet uttrycker sin oro över att FN:s stabiliseringsuppdrag i Demokratiska republiken Kongo, Monusco, inte kunde använda sitt mandat och sina insatsregler för att ge skydd mot sådana massiva våldtåkt och andra brott mot de mänskliga rättigheterna som begåtts av de väpnade grupperna i närheten av basen för de fredsbevarande FN-trupperna.
 5. Europaparlamentet noterar FN:s generalsekreterares snabba instruktion till sin särskilda representant för frågor om sexuellt våld under konflikter, Margot Wallström, att samordna

FN:s insatser och följa upp incidenten i Demokratiska republiken Kongo i syfte att förhindra sådana grymheter i framtiden.

6. Europaparlamentet uppmanar det internationella samfundet, särskilt EU och AU, att helhjärtat stödja den kongolesiska regeringens ansträngningar att få slut på alla former av sexuellt våld och dess användning som krigsvapen.
7. Europaparlamentet beklagar de ökande våldshandlingarna mot biståndsarbetare och lovordar det extremt svåra arbete som utförs av humanitära organisationer på fältet under mycket osäkra förhållanden.
8. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, Afrikanska unionens institutioner, Södra Afrikas utvecklingsgemenskap (SADC) och regeringarna i länderna i området kring de stora sjöarna i Afrika, inklusive Demokratiska republiken Kongo och Rwanda.